

Október

11. Az éleztlapok rólunk még mindig hallgatnak, no de Guezkow mondja: nem azért született az ember, hogy meghizzék.
12. Melyik hölgy az, kinek több irigye van, mint jóakarója? Felelet: „Kandi Klári.”
13. Az akademiában erősen vitattatik: a férfi vagy a női nem tarja-e hívebben az Isten parancsolatját.
14. Másnap pályadíj tüzetik ki, persze csengő-pengő aranyokban.
15. Boldogult Beöthy Laci, az első pályázó kérdvén: a holtaknak lehet-e pályázni?

Kandi Klári

Hölgy-éleztlap.

Jelszó: Tisztelet a nőknek!

Október

16. Megrohanjuk szegény Beöthyt, hogy az elevenek is alig tudnak élni — arany nélkül, maradjon csendesen, békével.
17. Kihirdettetik: „Faragott képet ne csinálj magadnak, hogy azt imádjad.”
18. Beöthy kijelenti, hogy a faragott képeket a nők nem imádják, még kevésbé a faragatlan embereket.
19. Pályanyertes ő, a nyert aranyokon bort rendeltet.
20. Nagyszerű ivás, melyre Kandi Klári is meginvitáltatik.

Előfizetési ár:

Postán bérmentve, Pesten és Nagykanizsán házhoz küldve
Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt
Egyes szám 15 kr.

A lap szellemi és anyagi részét illető küldemények, u. m. előfizetési-pénzek, hirdetmények, levelek, kéziratok bérmentesen Nagy-Kanizsán a szerkesztő- s kiadó-hivatalba, Pesten Rákosi Lászlóhoz (Köztelek, üllői ut 12. sz.) intézendők. — Előfizethetni ezenkívül minden k. postahivatalnál és hiteles könyvkereskedésekben.

Megjelenik:

Havonkint háromszor
1-, 10- és 20-ik
napján.

Milyen emancipációt óhajtanak korunk hölgyei?

Lapunk első száma első cikkében először is komoly szavakban szóltam hölgy társaimhoz, ha több helyütt félreértetem, nem csodálom, hisz az életben annyiszor félreértetünk mi hölgyek, hogy szinte megszokottá válik, e tapasztalat legkevésbé sem geniroz addig haladnom e téren, míg magam is félre értem magamat.

E tér szokatlan, s föllépésem szokatlanságánál fogva a régi czopf emberei vérükből gyűlölnék s halálomat siettetnék, ha önérzetem nem volna, de így nem árthatnak, legfeljebb is edzik tettvágyamat.

Alkalmam lesz a régi czopf imádókat élethíven leírni s példányképül fel-feltüntetni. Addig is menjünk egy lépést tovább.

Széplelkű Jókaink „hon“ában (mely a mienk is) az mondaték körülbelül, hogy nem hiszi, miszerint volna magyar nő, ki az emancipációt óhajtaná. Tagadjuk, mert van s kell lenni, és ha esetleg nem volna, szomorú jelensége felvilágosult (?) korunknak!

Kérdem, mi a hölgy? Nemde önérzetes lény s ha ez elismertetik, miben nem kételkedem, úgy kell élveznie mindazon örömet, szabadságot, melyet a természet legyőzhetlen törvénye minden önérzetes lény tulajdonául adott.

Legyen a hölgy szabad gondolkozású, mert csak így teremthet nagyot, szépet, nemest, mint nap, midőn lángsugarival megtöri az éjsötétét.... sötétség uralg a gyermek szívében, de az anya sze-

relme megtöri azt melegével, ernyedetlen türelmével; sötét az ifju kebel a chaos miatt, melyet a világ bele töm, és a hölgy szerelme — mint írják — égi kéjt lehel belé, s egy világ-boldogság ütendi fel örök lakát; viszont nem elég szeretni a teremtő hölgyet, de tisztelni kell, mert ki ezt teszi, önmagát tiszteli csak, mit a hölgy, e hálás teremtmény, ezerszerezve visszaad; nem tart meg semmi jót magának, csak a szenvedést, csak a kint, melyet sokszor a félreértés óriásit s végét csak a sirban leli.

Szegény nők! gazdag sirok!

Nem, legyenek a sirok szegények s a nők boldogságban gazdagok . . . ehhez járulunk ihletett kebellet lapunkban, s ha bár göröngyöket terelnek is előnkbe, áthatolunk azon, önérzetünk büszkesége hidján bátran lehet menni, bátran, mert az élet és halál közt oly sokszor lebegünk.

Milyen emancipációt kívánhatunk tehát mi hölgyek? politikait nem, ez még korán van, ehhez még századok és talán évezredek kellenek, noha az őskortól napjainkig, hány hölgy szerepelt politikailag hatalmas és erős trónon, melyet a gyenge női kéz még hatalmasabbá, még erősebbé tön, — mi társadalmi egyenjogositást sürgetünk, oly egyenjogositást, melyet nagyrészt élvezünk is már, de nyiltan, törvényesen nem, miről bővebben, jövő számunkban fogok szólani.

KANDI KLÁRI.

Őszinte vallomások.

(Egy ledér arszlán és egy erényes hölgy között.)

Arszlán: Imádott angyalom,
Hozzád imádkozom!
Szeretlek végtelen, —
Ne légy könyörtelen.
Oh nyujtsd nekem kezéd!
Kösd hozzám végzeted,
Hőn boldogítalak,
Karjaimon hordalak. —
Igaz, hogy semmim sínes,
Minek a földi kincs?! —
De érted ég szívem,
Tied lehelletem. —
Imádott angyalom
Hozzád imádkozom!

Hölgy: Én mindezt elhiszem,
Azért fáj ugy szívem,
De mit csináljak én
E széles föld ölen?
Mindent ajánlsz nekem:
„Te érted ég szívem,
Tied lehelletem,
Szeretlek végtelen . . .“
Igy szólsz és feleded:
Ez nem hoz kenyeret. —
De ha Istenhez imádkozol
S hozzá becsülettel dolgozol,
Hogy éljünk ketteskén . . .
Ugy tied leszek én.

MAURIZIA.

A világ teremtése.

(Szomorú elmefuttatás.)

KARIKÁS BÖZSÉ-től.

Történt egyszer édes olvasóim, de már régesrégén, még akkor t. i. midőn a világ világon sem volt, azaz, mikor még nem volt — sem fű, sem fa, — nem voltak sem tudós társaságok, sem táblalíró, sem költő, sem kritikus, sem hitelező, sem jótékonyzélu albumok, sem töltött káposzta, sem adóhivatali diurnista, ki azokat bemásolja, szóval nem volt még akkor egyéb a pusztán sem minél, — történt tehát, miszerint az Isten elhatározta e nagy semmiségből egy világot teremteni.

Ugy van, az Isten a semmiből teremté a kerek világot! Hanem hiszen meg is látszik: hogy csakugyan semmiből van teremtve! — Meglátszik ugyanis, annyi százezer férfi fején, a melyen vagy a melyben t. i. nincs — semmi. Meglátszik annyinknak zsebében, a melyben szinte nincs . . . semmi! Meglátszik mindnyájunkon, kik semmiből levén, semmire sem tudunk menni, s utoljára is — semmivé leendünk. Meglátszik végre annyi millió teremtményen, kik közt oly végtelen sok a . . . semmi ember, míg több a sok . . . semmiházi, s legtöbb a sok . . . semmire kellő!! . . .

Ebből aztán kézzel foghatólag kiderül, miszerint az Isten, midőn azon nagy semmiből ezt a nagy világot teremtette, maga is azt akarta tán, hogy minden ábrándunk, álmunk s reményeinknek ez legyen mindig szomorú refrainje: nesze semmi, fogd meg jól!!!

A világ teremtése nem egyéb, mint egy drámaírás. — Midőn az Isten a világot teremtette, azon tündök, valjon vig legyen-e e dráma, vagy szomorú?

Látványos legyen inkább és különösen viggalegy, az az olyan, melyben az ember egy kissé sirjon, egy kissé nevéssen, egy kissé ebédeljen, egy kissé kopaljjon.

Csupa változatosság kedvéért tehát lőn az Istennek e világ drámája viggalegy, s hogy még a nevetés és sírásban se legyen egyformaság, azokat is különböző nemekre osztá. Különböző neveit adván a sírásnak, különbözőt a nevetésnek, melyek között az a legezifrább és legkirivőbb, mikor az embert amugy . . . görögül nevetetik meg. — Felosztá a tulajdonképeni nevetést: „kaczajra és mosolyra.“ Azaz, hogy kaczaghatunk a mások szerencsétlenségén. S melylyel a dicsvágyókat és felfuvalkodottakat tekinthessük, teremté számunkra . . . szánó mosolyt; s annak ki legjobban rátudta szedni a másikat, teremté neki . . . guny mosolyt; irigyeknek pedig és az áskálódóknak, kik mások bukásában lelik örömeiket, teremté . . . kárörvendő mosolyt. — Igy osztá fel Isten a nevetést, így a könnyeket is. Teremté a boldog ember szemébe . . . örömkönyt, az éhező sápadt arcára kétségbeesés könyét, az emberbarát szemébe . . . részvét könyét, a hamis barátok szemébe . . . ál-könyt, az ártatlanul szenvedők arcára . . . vér-könyt, s a legázolt becsület, eltiport erény számára . . . martyr-könyeket!

Igy különbözik egymástól minden! minden az ég alatt. Még a virág élete sem egyforma; az egyik zöld mezőn, virágos kertben, a másik sirok felett nyílik; amazt az ég, emezt a szem harmata öntözi! amabból nász, emeből halott koszorút fonunk.

Ez alapterveket ekként elrendelvén Isten, megkezdé a színpad készítését, s csupán egy maga megis csinálta azt hat nap leforgása alatt. A színpadot nevezvén világnak, a drámát életnek.

Itt áll előttünk a colossalis mű, a nagy világ, az ő látványos decoratióival, kicsillagpitykézett menyboltozataival, s itt áll előttetek az élet a maga nyomorúságában egy csepp örömeivel, tenger szenvedésével! . . .

S nemde ti csudálkoztok, hogy ily gonosz a világ, oly roszak az emberek, s oly silány az élet? Azon pedig soha se csudálkozzatok, hanem gondoljátok meg inkább, valjon lehetett volna-e már ennél jobbat teremteni — semmiből, s lehetett volna-e már ennél különb munkát tenni . . . hat nap alatt?! . . .

A világ rosszaságáról levén szó, e pillanatban egy német philosoph nézete jut eszembe, ki azt mondá, miszerint a világ nagyon szép, rettenetesen szép, valamint az emberek is egytől egyig mind rettenetesen jók és okosak; csak hármat nem tud nekik megbocsátani, mely három minden fonák, — minden nevetésesnek az alapja, u. m.

1-ször. Hogy az emberek lehajigálják fájáról a gyümölcsöt a helyett, hogy megvárnák, míg megérvén, magától lehull.

2-or. Hogy háboruk és párhajok alkalmával megöli egyik ember a másikat, a helyett, hogy szépen bevárná az időt, míg az magától meghal.

3-or. Hogy a férfiak járnak a leányokhoz a helyett, hogy otthon ülnének, mert akkor bizonyos, hogy a leányok járnának majd a férfiakhoz! (Hohó Bözse néni, az ellen tiltakozunk. Csak német tudós fejéből származhat ilyesmi. Kandi Klári.)

Elkésett üdvözet.

Mojá lep Klára! já posályujem tebe mojá üdvözet. Já nemozsem tebe mođani wás fir frád mei harc betölti, nor weil och dioch sé ken. Oh lépa mojá, menyinyi zajt ütött a te első megjelenésed „a nagy világban“ és moje költői lelkület, tó verseket mondja :

Fölléptél hát végre valahára,
A színpadra bájos Kandi Klára,
A világnak nagy bámulatára,
A papáknak méltó haragjára.

Kákó szépen znás beszélni, ah menyire elbűvöltek Kandi Klára rózsza ajkaidon fésző és kandikáló kandi rózsabimbó szavaid. Menyire szeretlek már is Klárám, zátó stá „klár“ beszélsz a napnál klárabb ügyünk mellett. Clarissima moja Klára, klátsrózsza ajkaidon hirdesd az igazságot a roszt világnak, szavaid csipő vasával csipd ki a rosztat a nőemancipáció ellenének szívéből. Korholj, ints és taníts. Bog ti ozsivio számos éveig! hogy kivivhasd azt, a mit czélul kitűztél magadnak.

Bogu hválá
Kád mi dálá
Tebe Klára. —

Jabogom! au revoir! Auf widersehen! Bleib gesund!
páh rá ne mojá! Látogass meg minél gyakrabban.
Pá szerce mojá.

Tvoja drugáricá

NIXCSINYÁLI KANKALINA,
Diplomált Seiltänzerin.

Villanykák

a műveltség mai ködén áttörve.

— Mit csináltál leányom, mig én nem valék honn?

— Az ablakon nézegettem ki édes anyám.

— És te? szólt a kisebbik leányhoz.

— Nénémnek segitettem, felelt megijjedve.

— Jaj egészen meg vagyok főve, szólt a tánczban kiizzadt arszlán egy hölgy mellé dobva magát a pamlagra.

— Mégis milyen nyers, felelt naivul a hölgy.

— Csókolom kezét Nagysád.

— Hányszor? kérdé gyorsan a nő.

A széptevő nem tudott felelni.

— Mennyiért vezet a bolondok házához? kérdi egy idegen, Bécsben, az utczán álldogáló magyar szolgálót.

— Ott tetszik maradni? vagy visszajő ismét?

Egy pórno magot vetett földjébe, az ellenség egyik hetyke vitéze meglátta.

— Ugyan minek vesződöl vele szegény aszszony, hisz tudhatod, hogy munkád gyümölcse a — mienk.

— Adja Isten! felelé a jámbor földmivesnö,
— én kendermagot vetek.

Seprűzés.

— Némely ember merő ostobaságnak nevezé lapunk tartalmát, no hiszen megadták neki, vagy nagyon ismerik tükörből, mi az az ostoba, vagy csak szótárból tudják. Jó lesz kiseprűzni!

— Bizonyos viczlapot górombáskodásért nem seprűzünk meg, mert nagy rakás szemétnak lapát kell s nem seprű.

— Kevés férfi van, aki bukását nem jósolá s nem kíváná e lapnak; már az igaz, jól értenek férfaink a bukás s buktatáshoz, de ez egyszer megseprűzzük, ha buktatni akarnak bennünket. Ne féljen Klári néném, itt állok én is a résen s velem a hölgyek milliói!

Galambposta.

— A. I. szerelmi rebegései, nagyon is rebegés, nem közölhetők.

— Eugenia kéziratái kéziratban becsesek, de közölve elvesztik értéküket.

— „Flóra“ kedves sorait örömmel fogadjuk, a virágok istennője nem szór annyi tövist utunkba, mint — más magukat félistenkének hívők.

— „Tolnai levelek“ átdolgozva közölhetők.

— „A szentkúti tópalaisból“ irt dolgozatok jönendek, ha a sor rájuk kerül; ígért küldeményét várjuk.

— A gratulálásokat köszönjük, viszonzásul ígérjük, hogy az elfoglalt téren lehetőleg működni iparkodunk.

— A kik lapunkat nem kívánják tartani, kedvesen vesszük, ha az első számot visszaküldeni sziveskednek, hogy későbbi előfizetőinknek is szolgálhassunk.

Nyilatkozat.

Félreértések elkerülése tekintetéből kijelentjük, hogy első számunkat a program hosszúsága miatt valánk kénytelenek 8 oldalosan adni. Nem kell nagy számítás hozzá, hogy ily finom papiroson 8 oldalosan egész évre 4 frtért legjobb akaratunk mellett sem adhatjuk ki jelentékeny áldozat nélkül.

Szerkesztőség.

H I R D E T É S E K.

Három hasábos petit sorért egyszeri hirdetésnél 10 kr. Kétszerinél 8 kr., háromszori s minden többszöriért 6 kr. számíttatik. Kincstári bélyeg minden egyes hirdetményért külön 30 kr. fizetendő.

„Halljuk a szép szót!” „Rajta fiuk, vigadjunk!”

(2—6,2)

Megjelent és minden hazai könyvkereskedésben kapható:

„Halljuk a szép szót!”

című magyar felköszöntő (toast) könyv, mely kötött és kötetlen mindennemű felköszöntést tartalmazván, díszes kiállítása és tömött tartalma, ugy hasznos és mulattató voltánál fogva az ifjuság figyelmébe különösen ajánlható. — A 150 lapra terjedő és 145 többnyire eredeti felköszöntést tartalmazó színes keménykötésű könyvnek ára 1 ft.

Továbbá megjelent

a dalkedvelő ifjuságnak különösen ajánlható „RAJTA FIUK, VIGADJUNK!”

közkezdességű dalkönyv második javított és tetemesen bővített kiadása.

E nagy szorgalommal összeállított mű közel 1000 válogatott dalt tartalmaz, és színes borítéku; esinos kiállításánál fogva is kitűnő, mondhatni: egyetlen a maga remében. Az első kiállítás 2000 példánya igen rövid idő alatt elkelt, mi eléggé tanúsítja, hogy méltó figyelmet érdemel. Ára az 530 lapra terjedő s díszesen kiállított zsebkönyvnek 1.20 kr., dus aranynyomás- és aranszegélyvel 1.80 kr.

Végre ugyanott megjelent

LENORMAND,**a híres cigánynő igazmondó vetőkártyája**

32 színezett kártyával, magyar aláírással és szöveggel. — Ára 50 kr.

Mind a három Nagy-Kanizsán, Wajdits József könyvkereskedésében egyszerre véve, valamint utánvétellel együtt rendelve 2 frt 50 kr., és 10 példány után egy tiszteletpéldánnyal is szolgálók.

Minden postai utánvét mellett a megrendelő szíveskedjék bérmentes levélben az említett összeg egy harmadát mellékelni.

DANIELISZ JÁNOS

női szabó mester

Pesten magyar-utca 5-ik sz. alatt a hatvani utcától 2. ház,
ajánlja a t. cz. hölgy közönségnek újonnan berendezett

DIVAT-TERMÉT.

az őszi és téli idényre a legújabb divat szerinti elkészítésekkel
következő árjegyzékkel; u. m.:

Egy utcái rövid ruha gyapjuszövetből	12—18	frt
„ ruha Alexandra	18—22	„
„ „ Smirna szövetből	20—24	„
„ „ Hellas a soie szövetből	22—26	„
„ „ Avalon Risch	23—28	„
„ „ Velour a soie	24—29	„
„ „ Velour a soie selyemszövessel	26—35	„
„ „ Jilkmohair szövetből	29—40	„
„ „ Fullár és könnyű Nultusar selyemből	35—45	„
„ „ Bármily színű selyemből	46—100	„
„ „ Ripsz selyemből	65—120	„
Egy felöltő posztóból	10—25	„
„ finomabb felöltő szinte posztóból	27—60	„
„ felöltő, guba vagy boglyas bármily színű szövetből	18—70	„
„ selyembárony felöltő díszesen kiállítva	40—80	„

Nemkülönben minden néven nevezendő női öltönyök, az illető parancsa szerint díszesen elkészítve jutányos ár mellett a szükség esetében 8 óra alatt elkészíttetnek.

Kelmék nélküli készítéseket is igen jutányosan számítok fel, s végre derekas ruhák csakis megrendelés útján készíttetnek, — vidéki tisztelt hölgyek kívánságára szövetmintákkal a szín meghatározásával posta útján rögtön szolgálhatok.

A vidéki megrendeléseknél a derék és szoknya eleje és hossza megküldését kérem.

Bátor vagyok üzletemet a t. cz. hölgy-közönségnek kegyes pártfogásába azon kéréssel ajánlani, miszerint becses megrendelésekkel a jövőben is szerencsétetni szíveskedjenek. (5—6.1)

Figyelmeztetés

minden korbellek, de leginkább az öregkorban élőkhez.

Alulirotnak az orvostéreni hosszash buvárkodás után sikerülvén, olyan biztosan ható gyógyszert feltalálni, mely a tüdőguta, tüdőhurut, mellhőrgés mellégés és ragacos flema fel nem köhög-hetése esetében, különösen azonban az öregeknél, kik leginkább tavasszal és ősszel szoktak kitéve lenni, a tüdőguta, tüdőszélhűdsnek (Schleimschlag) sikerrel használható, s a hectikárai hajlamot is eltávolítja.

Bátorkodom a n. é. közönséget erre figyelmeztetni, hogy az említett gyógyszer könnyebb használat végett (pílula, labdacs), alakban készítém, melyből 100 db üvegben, saját pecsétemmel lepecsételve s használati utasítással ellátva, nálam **Debreczenben** (lakásom váraduteza 2131. szám a), ugyancsak itt helyben **Telegdy K. Lajos** könyvkereskedésében és **dr. Rotschnek V. Emil** gyógyszer-tárában kapható, sőt utófizetés mellett is megrendelhető. Ára egy üvegcsének vagy 100 dbnak 3 frt. o. é.

Írásbeli megkeresésre egyéb bajokban is orvosi tanácsommal szívesen szolgáljak. — Debreczen, május 15. 1868.

Lakásom szeptemb. 1-től kezdve szentanna-utcán a kuttal szemben a Keeskés-féle házban.

Ócsváry Ede,

orvos Debreczenben, a m. k. term. tud. társulat r. tagja. (6—1)

Keller Ignác

ajánlja (4—2)

Nagy-Kanizsán, főutezán, Wlassics Antal ur házában levő, nagy választéku s legújabb divatú

nőiczipő,
férfi magyar s német csizma és czipő

raktárát a legjutányosabb áron.

A T. HÖLGY-KÖZÖNSÉGHEZ.

Lapunk mai számához van mellékelve jó hírnévnek örvendő

AGGHÁZY GYÖRGY

női öltöny-készítő

nyilatkozványa, melyszerint üzletét megnagyobbította s lakását Pesten váci utca Mocsnyi ház második emeletébe tette át.

Aggházy ur a legújabb divat szerint izlésteljesen s igen jutányosan állit elő minden öltözőknemet, azért öt t. hölgyközönségünk becses figyelmébe méltán ajánlhatjuk. [7—1]